
DIENST op 12 mei 2024, 10 uur
Doopsgezinde Gemeente Aalsmeer

Thema: *de 3e verschijning van Jezus*

Muzikale omlijsting : J.R.

Kaarsen, Mededelingen: Tilly Overbeek-Keessen

Voorganger: Willem van Bloemen

Opname en Regie: Commissie techniek

Samenzang lied 216 vers 1 en 2 Dit is een morgen, als ooit...

Aansteken van de kaars

Moment van stilte

welkom en

mededelingen

Votum en groet

Samenzang lied 216 vers 3 Dit is een morgen, als ooit...

Gebed om ontferming

Samenzang lied 84 vs 1 en 3 Hoe lieflijk, hoe goed is mij Heer...

1e Schriftlezing uit het Evangelie naar Johannes 21: 1- 14

De verschijning aan de zee van Tiberias (Herziene Statenvertaling NBG)

Inleiding

Samenzang lied 624 vers 1 Christus onze Heer verrees...

2e Schriftlezing Handelingen 1: 1-9 *Jezus opgenomen in de hemel*
(NBV2021)

Samenzang lied 624 vers 2 en 3 Christus onze Heer verrees...

Overdenking

Lieve gemeente,

Laat ik maar meteen met de deur in huis vallen: De derde verschijning van Jezus bij het meer is eigenlijk géén historisch verhaal, en het speelt zich niet af in de tijd van de leerlingen van toen, maar het speelt zich af in alle tijden, ook in onze tijd. Als we hun namen horen, dan is dat met een bedoeling, dat wij onszelf met onze eigen naam bij hen aansluiten. Want dit verhaal daar is iets bijzonders mee. Het is geschreven nádat het Johannes zijn evangelie had afgesloten. Het is dus een aanvulling na het 1e slot. Het is alsof Johannes nog eens voor alle tijden zou willen zeggen hoe wij Jezus aantreffen als één Die de dood overwint en ons Leven rijk maakt.

Inderdaad betrappen wij de leerlingen bij hun vanouds alledaagse bezigheden. Het is een lange, niet eindigende nacht vol zorg, vol moeite en zónder succes. Hoe lang

zullen deze perioden in ons eigen leven duren. Vaak gaat er al een hele tijd overheen, vóórdát wij pas merken, hoe leeg onze netten zijn. Zou iemand ons vragen, wáárom we dit allemaal doen, zouden we met de leerlingen moeten zeggen: We zitten allemaal in dezelfde boot, en we doen óók mee! Eén of andere Petrus heeft ons gezegd, dat hij 't zó doet, dus wij doen mee. Vraag ons niet waaróm? Wat de nacht betekent, het is 'n oeroud Bijbels symbool. Het betekent dat we geen uitzicht en géén toekomst hebben. Het betekent dat in dit levensgevoel álles donker is en de aarde -onder ons en om ons heen- één afgrond. Járen kunnen zo voorbijgaan. Het ontbreekt ons niet aan inzet, aan flinkheid, en misschien is dit – van buitenaf gezien- zelfs wel een goed en gaaf leventje. Alléén wijzelf weten beter. En op zeker moment begint het ons te dagen, als een morgenstond bij zonsopgang, dat we de balans opmaken. Het is dan, alsof óns vanaf de overkant, ...de vraag luidt: wat wij hebben meegebracht.

Vanaf de overkant, wil zeggen: het leven ná de dood. Ik kom daar zo op terug.

En altijd, als de Almachtige, in het Nieuwe Testament vragen aan de mensen stelt, gaat het erom -in de uren waar het er op aankomt - de waarheid te vinden.

De vragen –die dan in ons opkomen- zijn vaak heel doordringend, en kunnen ons langdurig bezighouden. Zo is de verschijning van Jezus –na Zijn dood- bij de zee, de DERDE verschijning. En net als de derde dag, de dag van de Opstanding, is het getal 3 een heilig getal. Eigenlijk wil de derde verschijning zeggen: let op! Hier is wat gebeurd!! Of ook wel: Let op! Hier gáát wat gebeuren!

Deze vierde evangelist noemt in zijn hele evangelie onder de leerlingen geen aparte groep apostelen. Alleen Jezus zelf is voor Johannes De Apostel, in de letterlijke betekenis van het woord: 'gezondene' omdat Jezus in het voortdurend besef leeft dat hij verbonden is met de Vader, de Almachtige.

En zoals God Zijn Zoon Jezus naar deze wereld gezonden heeft, zo zendt Jezus zowel eerder als bij Zijn Hemelvaart zijn leerlingen de wereld in om Gods boodschap bekend te maken.

Jezus' leerlingen zijn in Johannes vooral Zijn vrienden, die in de verbondenheid met God mogen delen. Ook vrouwen delen in deze vriendschap, zoals Maria uit Magdala, en Johanna laten zien. En zo lezen we hierover in het Schriftgedeelte van vandaag: *²Er waren bijeen Simon Petrus, Thomas, Nathanaël en de zonen van Zebedeüs, en twee anderen van Zijn leerlingen.*

Wanneer we -in onze communicatie met anderen- namen gaan noemen, moet je altijd uitkijken, omdat de kans bestaat dat je dan iemand vergeet. Dat is ook hier bij Johannes:

Misschien bedoeld de verteller wel dat we voor de twee anderen van Zijn leerlingen, wij ook onze namen kunnen invullen. Zodat, waar we hun namen horen, dat wij onszelf met onze eigen naam bij hen kunnen aansluiten. Dan zegt ³Simon Petrus tegen die anderen: "Ik ga vissen". Zij zeiden tegen hem: Wij gaan met u mee. Eigenlijk is het alleen Petrus die handelt, de anderen gaan met hem mee. Wat de anderen doen, richt zich op wat de één heeft gezegd. De reden, wát ze gaan doen, komt niet uit hun zelf op, maar uit het feit dat de ander **het** besluit "...om te gaan vissen..." heeft genomen. Hoe vaak overkomt het óns niet, dat we meegaan met de ander die een besluit neemt. We zien dat ook in trends, of een bepaalde rage. Het geeft iets aan over een houding, je levenshouding.

Het lijkt op het eerste gezicht een vluchtig moment in het hele verhaal. Het bepaalt wel een grondhouding, onze houding, onze levenshouding, waar we kunnen zien dat wat zij – of wij - soms ook ondernemen, soms tevergeefs en voor niets gebeurt. En dat leidt dan een hele nacht arbeiden, tevergeefs, geheel voor niets. Deze dérde verschijning wil benadrukken, dat er toch nog iets gezegd moet

worden, na álles wat reeds gezegd en geschreven en reeds afgesloten is. Al het andere belangrijke over Jezus en Zijn leven op aarde is reeds beschreven in het hele evangelie naar Johannes. Dat sluit Johannes dan af met wat wij noemen: 1^e slot. En toch moet er nog iets heel belangrijks aan toegevoegd worden, en dan in combinatie met Zijn 3^e verschijning. In deze symbooltaal past dan ook helemaal het beeld van het Meer of zoals de Statenvertaling vertaalt: de Zee met daar tegenover Het Land.

Hier wordt duidelijk gezinspeeld op de verhouding tussen God en de mens.

Is dat op het water, waarin je –zónder God- hoe langer, hoe dieper kunt wegzinken? Of is dat op het land, met grond onder de voeten, als fundament voor de grondhouding, je levenshouding!

Hoe vaak ontmoeten we niet mensen in ons leven, die zeggen: “onzin, dat geloof”, mensen die van alles nodig hebben om hun imago, hun levenshouding te vergroten. De zee is in déze zin ook het symbool van de angst, die het hele bestaan zónder God vervult. In de wereld hebben jullie angst, zegt Jezus in Zijn afscheidsrede in Joh. 16. Bij God zijn en blijven betekent hier dat wij ons gered mogen weten, weer met beide benen –vol vertrouwen- op de grond mogen staan. Het staat 365x in de Bijbel: wees niet bevreesd, wees niet bang, heb geen angst: Hij is nabij!

Dus het symbool van de nacht, die levenshouding, wat zich in het duister en uitzichtloos voor sleept, zó zal het de mens vergaan, als hij of zij van God is gescheiden. Bij deze derde verschijning zegt Jezus: Lieve kinderen, waaruit blijkt dat Hij van ons houdt, net zoals Zijn Vader van ons houdt, zoals Jezus eerder zei: Want also lief...heft God de wereld gehad...Jullie kunnen er mee ophouden, je groot te houden, jullie mogen eerlijk zijn. Zijn, zoals je bent, oprecht, worden als een kind... En dan is het, dat we zo alleen in staat zullen zijn, als we gewoon alles mogen zeggen wat er in ons opkomt, zonder angst of schaamte.... Dat hoeft niet een nederige bekentenis te zijn, maar een begin van een nieuw leven. Ik kom daar zo op terug. “Werp” zegt deze gestalte, die de leerlingen eerst niet herkennen “jullie netten uit aan de rechterkant van de boot”. Wat eigenlijk zoiets betekent als: Probeer je leven bewust in handen te nemen.

Rechts is ook de zijde, die ons vanuit het verstand, vanuit het bewuste leven toegankelijk is.

Aan de rechterkant het Net uitwerpen betekent, alle dingen die gebeurd zijn, nogmaals nagaan, ze helder proberen te krijgen en het leven weer in handen te nemen, niet meer omdat ánderen - wie dan ook - het zó doen, maar uit je innerlijke overtuiging te doen wat goed is in jouw ogen. Het paradoxale in dit verhaal, dus de twee schijnbare tegenstrijdigheden, hebben iets verrassends, door dat ze op een onverwachte manier bij elkaar komen. Wat weten wij van God? Hoe kunnen wij Hem kennen? Hoe is 't mogelijk dat de leerlingen Jezus NIET herkennen, en de leerling – die Jezus liefheeft - even later van een afstand weet dat het de Heer is, omdat de Netten zich blijven vullen en dan zegt: Het is de Heer! Die herkenning, in de beslissende ogenblikken van ons leven, waarin wij werkelijk de hemel op aarde ervaren, zijn juist niet die, waarop we iets zélf tot stand mochten brengen. Het zijn de momenten waarop wij iets vinden of aantreffen, als een genade ontdekken. Het maakt, dat wij in een gevoel van dankbaarheid ál onze eigen mogelijkheden en alles, wat wij meebrengen, nog veel rijker tot hun recht laten komen.

Alle ervaringen van lijden, van leegte, verdriet en dood brengen wij mee, vóórdát wij de roep horen.

De roep die vanuit de overkant voor ons bedoeld is, en ons uitnodigt écht te leven.

En dan is het als in dit beeld, dat Jezus er altijd voor ons wil zijn, en dat niemand het waagt om te vragen: wie ben jij? Omdat we immers weten: Het is de Heer. Dan de verschijning van Jezus. Verschijningen van mensen ná hun overlijden hebben

eeuwenlang plaatsgevonden, en dan vaak tegenover weinig personen. Daarom zijn er ook veel fantasie-verschijningen, die niet werkelijk gebeurd zijn. Dat vertoebelt dan ook helaas het waarheidsgehalte. Hoe meer we in de wetenschap kennisnemen van het leven, de dood en dan...wat er ná komt lezen we in het getuigenis van Elisabeth Kubler-Ross, geb.1926 - 2004†, in leven psychiater, gespecialiseerd rondom leven en sterven. Menige student in de zorg moest haar boeken lezen. Zij getuigt regelmatig over mensen uit haar praktijk met Bijna-Dood-Ervaringen en mensen die zijn uitgetreden en weer terugkeren naar het leven hier op aarde. Eén getuigenis wil ik u niet onthouden:

Ene mevrouw Schwartz verscheen plotseling bij haar, toen zij bij een lift stond te wachten. Mevrouw Schwartz sprak Kubler-Ross aan -nadat zij 10 maanden eerder was overleden- met de woorden "Dokter Ross, vind u het goed dat we even naar uw kamer gaan? Ik zal u niet te lang ophouden." Mevrouw Schwartz liep voor haar uit, wist waar haar kamer was en ondertussen had mevrouw Kubler-Ross de gelegenheid om zich te herinneren wie zij ook alweer was en zij dacht ook bij haarzelf: Elisabeth, je weet dat je die vrouw ziet en toch, dit kan niet waar zijn. Het was voor haar een lange weg van de lift naar haar kamer. Daar ontstond een –voor haar onvoorstelbaar gesprek- met een woord van dank en een boodschap voor mevrouw Kubler-Ross. Het was voor haar een onvoorstelbare ervaring. Zij getuigde dan ook steeds over 't leven ná de dood. Tot zover háár getuigenis.

Verschijningen komen nog steeds voor, ook al is dat moeilijk te aanvaarden voor hen die zich dat niet kunnen voorstellen. Het geeft aan dat een-leven-zonder-God tóch altijd nog de weg naar God kan worden, uit de 'nacht' naar de 'dag' komen. Daarom is er altijd hoop en vertrouwen.

Het symbool van waarin het ochtend geworden was, toont hoe het Licht aan de dagenraad verschijnt, waarbij Jezus stond aan de oever. Dat mogen we plaatsen bij Hem, die zei: Ik ben het Licht der wereld... Voor Johannes en zijn volgelingen leeft Jezus in het voortdurend besef dat hij ná Zijn Opstanding, blijvend verbonden is met de Vader. En zoals God, de Almachtige Jezus naar deze wereld gezonden heeft, zo zendt Jezus de leerlingen (en ons) de wereld in om Gods boodschap geloof en vertrouwen, van de hoop – die leven geeft- en van Zijn Liefde bekend te maken. Dat deed Hij reeds in Zijn leven, beschreven in het hele evangelie, en dat doe Hij als besluit van deze lezing. Bij deze 3^e verschijning -de derde keer dat Jezus Zich ná de kruisiging aan Zijn leerlingen toonde - zegt Jezus: Lieve kinderen, hebt u niet iets voor bij het eten? Zij antwoordden Hem: Nee. ¹³Jezus dan kwam en nam het brood en gaf het hun. En hun ogen werden geopend. Tegenwoordig zouden we zeggen: het kwartje is gevallen.

Maar zo een zelfverzekerd antwoordt pretendeert méér te weten dan de leerlingen zelf bij het begin van de verschijning kunnen weten, en het verwaarloost vooral het innerlijk gevoel wat de leerlingen overkomt in dit hele extra toegevoegde Schriftgedeelte. Eén van de belangrijkste problemen van de meeste verhalen over een verschijning van Jezus, is telkens weer het onvermogen van de leerlingen, de Heer direct te herkennen. In feite heeft deze eigenaardigheid te maken met de diepe menselijke ziel die aangesproken wordt. Het wil ons leren te om op innerlijke wijze te verstaan dat de verschijning "in het ochtendschemer" en ook het "op de andere oever" alles te maken heeft met hoe het mogelijk is "om uit de zee", uit alle vertwijfeling, tóch mogelijk is om "de oever te bereiken"

Dat we mogen leren te om op innerlijke wijze te verstaan dat God élke morgen .....in de schemering van het leven..... op ons wacht, naar ons uitziet..... én ons nabij wil zijn. Amen

Orgelspel

Open Ruimte & kaarsen

Gebeden   Dankgebed en voorbeden/ stil gebed/ Onze Vader

Collecten

Samenzang slotlied 416 vers 1, 2, 3 en 4 Ga met God en Hij zal met je zijn

Opdracht en zegen

Samenzang lied 425 Vervuld van uw zegen

Doven van kaarsen